

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φ Τ Λ Δ Ο Ν ΕΒ Δ Ο Μ Α Δ Ι Α Ι Ο Ν
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

Η ΜΑΣΤΙΞ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

«Ο αλκοολισμός κάμνει εις τὰς ἡμέρας μας περισσότερας καταστροφάς παρά αἱ τρεῖς ἱστορικαὶ μάστιγες τῆς ἀνθρωπότητος : ἡ πείνα, ὁ λοιμὸς καὶ ὁ πόλεμος. Δεκατίζει περισσότερον τῆς πείνης καὶ τοῦ λοιμοῦ φονεύει πλείονα καὶ ὁ πόλεμος· κάμνει μάλιστα καὶ πλέον τι τοῦ φονεύειν, ἀτιμάζει!»
(Γλάδστων)

ΚΡΑΥΓΗ κινδύνου ῥήγγυται, ἐν Γαλλίᾳ ἰδίᾳ, διὰ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ὁ αλκοολισμὸς ἐπιφέρει.

Ἡ αὔξησις τῶν αὐτοκτονιῶν, αἱ πλεονάσαι παραφροσύναι, τὰ ὑπεραυξανόμενα ἐγκλήματα, ὁ γενικευόμενος ἐκφυλισμὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐλάττωσις τῶν γεννήσεων, συμπτώματα φοβερῶς ἀνησυχαστικά, ταράττουσι τοὺς σωφρονούντας πολίτας τῆς Γαλλίας, ἀποδίδοντας ταῦτα πάντα εἰς τὸν ὁσημέραι γενικευόμενον αλκοολισμὸν, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ῥηγγύουσιν ἐσχάτην κραυγὴν κινδύνου.

Ὁ κίνδυνος ὅμως τῆς Γαλλίας κινδυνεύει νὰ καταστῇ μετ' ὀλίγον θλιβερός κίνδυνος καὶ τῆς Ἑλλάδος!

Τὰ ποτοπωλεῖα καθ' ἑκάστην αὐξάνουσιν, εἰς τὰ παλαιὰ προστίθενται ἤδη νέα, καὶ ἡ χρῆσις τῶν οἰνοπνευμάτων γενικεύεται, καὶ ὁ αλκοολισμὸς κατακτᾷ καὶ παρ' ἡμῖν ἔδαφος, καὶ ἡ μαστιξ αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ μέγας Γλάδστων ὠνόμασε καταστρεπτικωτέραν τῆς πείνης καὶ τῆς πανώλους, καὶ φονικωτέραν πάντων τῶν πολέμων, κάμνει ἐπέλασιν καὶ καθ' ἡμῶν, μετὰ τὸ προσωπεῖον καλῆς φίλης εἰσερχομένη, ἀλλὰ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ θανάτου, καθημένου ἐπὶ ὤχρου ἵππου, καὶ ὀρέπανον κρατοῦντος εἰς τὴν χεῖρα, ἵνα δεκατίσῃ καὶ ὀλοθρεύσῃ, καὶ δορυφόρους ἔχουσα τὸν ἐκφυλισμὸν, τὴν παραφροσύνην καὶ τὴν ἀποκτῆνωσιν!

Ῥηγγύομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς κραυγὴν κινδύνου· καὶ φωνάζομεν πρὸς πάντας τοὺς ἀρμοδίους καὶ πρὸς πάντας τοὺς εὐφρονούντας : Σταματήσωμεν τὸ κακὸν τώ-

ρα εἰς τὴν ἀρχὴν του, πρὶν ἢ θρηνηθῆμεν αὐτὸν ἐπὶ καταστροφῶν καὶ ἐθνικῶν ἐρειπίων!

Ἀρκεταὶ εἶναι αἱ ἄλλαι ἡθ. καὶ κοινωνικαὶ μαστιγες, διὰ τῶν ὁποίων βανίζονται καὶ πάσχει τὸ ταλαίπωρον ἔθνος μας· μὴ ἐπιτρέψωμεν καὶ νέον κακόν, κινδυνωδέστερον πάντων! Ἄλλως, ἀντὶ ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, ἦν πάντες ποθούμεν καὶ προσδοκῶμεν, θέλομεν θρηνηθῆμεν ἐπὶ ἐθνικῶ ὀλέθρῳ!

Ὁ αλκοολισμὸς κατασπαράζει σήμερον τὴν Γαλλίαν (1) ὁ αλκοολισμὸς θὰ κατασπαράξῃ αὐρίον καὶ τὴν Ἑλλάδα!

Τὸ κακὸν τοῦτο προβλέποντες, καὶ θέλοντες εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον νὰ ἐξεγείρωμεν πάντας τοὺς πονούντας τὸ ἔθνος, καὶ ἄλλοτε μὲν ἐδημοσιεύσαμεν σπουδαίαν μελέτην περὶ «**Ἀντιαλκοολισμοῦ**» («**Ἀναμορφώσεως**» ἀριθ. 5), τὰς ἐνεργείας περιγράφοντες τῶν ἄλλων λαῶν, ἰδίᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τοῦ Ἀλκοολισμοῦ, καὶ ἤδη, παρ' ἐγκριτωτάτου Γαλλικοῦ δημοσιεύματος ἐραυζόμενοι γενικώτερον τὰ τοῦ **Ἀλκοολισμοῦ**, ἀναπτύσσομεν τί εἶναι οὗτος καὶ ποῖα τὰ ἐξ αὐτοῦ κακά.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀλκοολ. Τί εἶναι λοιπὸν αλκοολισμὸς; Ἀλκοολισμὸς δὲν εἶναι βεβαίως ταυτόσημον μετὰ τὴν φιλοσοφίαν.

Ὁ σοφὸς σουηδὸς Μάγνος Χούς, ἀξιωματικὸς μάλιστα κατὰ τὸ 1852 παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβεῖου τοῦ Μοντυόν, εἶναι ὁ πρῶτος ποιησάμενος μελέτας περὶ αλκοολισμοῦ, διαστέλλων καὶ οὕτως σαφῶς τὸν αλκοολισμὸν ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας.

Ἐξετάζων τὴν τότε κατάστασιν τῆς Γαλλίας ἔγραψεν : «*Ἡ Γαλλία ἀριθμῶν πολλοὺς φιλοπότας· δὲν συναρτᾷ τις ὅμως ἐκεῖ εὐτυχῶς ἀλκοολικός.*»

Δυστυχῶς, τοῦτο, ὅπερ ἦτο ἀληθές

(1) Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Γάλλοι ἀνομολογοῦσι τοῦτο. Οὕτω ἀναγινώσκουμεν εἰς σπουδαῖον Γαλλικὸν περιοδικὸν τὰ βαρυσήμαντα τάδε : «Une nation surtout est atteinte par l' alcoolisme : c' est la France !»

τότε, ἀληθεύει ἤδη ἀντιστρόφως ἐκεῖ. Δύναται τις ὅμως νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὸ σχεδὸν ἀκριβῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα· καθ' ὅτι ἐν Ἑλλάδι μόνις ἐσχάτως τὸ στατιστικὸν δελτίον τῆς θνησιμότητος ἀνέγραφε θάνατον ἐξ αλκοολισμοῦ. Τίς δύναται ὅμως νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι ὅ,τι συνέβη ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τοῦ 1852 καὶ ἐντεύθεν, δὲν δύναται νὰ συμβῇ καὶ ἐνταῦθα, ἀπὸ σήμερον μέχρι αὐρίου;

Λοιπὸν ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζωμεν καλῶς ὅτι ὁ αλκοολισμὸς δὲν ταυτίζεται μετὰ τὸ πίνειν ἀπλῶς. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις πίνει ὀλίγα ποτήρια οἴνου ἢ μπύρας κατὰ τὸ φαγητόν του, ὁ ἀναρρωμένων ὅστις μεταχειρίζεται ὀλίγον οἶνον δυναμωτικόν, ὁ ἐργάτης ὅστις μετὰ μίαν κοπιώδη ἐργασίαν καταπίνει μικρὸν ποτήριον ῥακῆς, δὲν πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δυστυχῶν αλκοολικῶν. Δὲν ζητοῦμεν βεβαίως νὰ υποχρεώσωμεν ὅλον τὸν κόσμον νὰ πίνη νερὸν μόνον, γάλα ἢ τσάι. Πολλοὶ γε καὶ δεῖ· ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανοθάμιον ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τὸν ἡγαπημένον μαθητὴν του καὶ ἐπίσκοπον Ἐφέσου Τιμόθεον νὰ μὴ ὑδροποτῇ ὅλως, ἀλλὰ νὰ πίνη καὶ ὀλίγον οἶνον χάριν τοῦ στομάχου του καὶ τῶν πυκνῶν αὐτοῦ ἀσθενειῶν (Α' Τιμοθ. ε' 23).

Ἡ κατάχρησις ἢ ἡ συνεχὴς χρῆσις, ἰδοὺ ἀκριβῶς τί συνιστᾷ τὸν αλκοολισμὸν, τὴν τρομερὰν ταύτην μαστιγα, ἣτις, ἀπ' ἀντιθέτου πρὸς τὰς τῆς φύσεως μαστιγας, τὸν λιμὸν καὶ τὴν πανώλην, εἶναι μαστιξ ἐπιστημονικῆ, ὀφειλομένη εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς βιομηχανίας, ἣτις τὴν διέδωκε.

Τὸ ἄλκοολ τῷ ὄντι ὑπῆρξε γνωστὸν ἀπὸ μακροῦ. Οἱ Ἀραβες εἶχον ἀνακαλύψῃ τοῦτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος καὶ τῷ ἔδωκαν τὴν ἀραβικὴν ταύτην ὀνομασίαν. (1) Ἐξήγητο δὲ κατ' ἀρχὰς ἐκ τοῦ οἴνου (τοῦτο εἶναι τὸ φυσικὸν ἄλκοολ), κατόπιν ὅμως ἐξήγον αὐτὸ καὶ ἐκ καρπῶν ἢ σπερμάτων, καταλλήλων

(1) Ἡ ἀραβικὴ λέξις ἀλκοολ σημαίνει οὐσίαν λεπτήν, καὶ ἀντιστοιχεῖ σχεδὸν πρὸς τὴν ἰδικήν μας : οἰνόπνευμα, κοινῶς σπέρτο.